

§ 2. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zostaje zastąpiony następującymi przepisami:

Kto prowadzi wyszczególnione w art. 512, 513, 1035 i ustępie 2 artykułu 1057/1 załącznika do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 95 poz. 879), tudzież w art. 948 i 949 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 401) zakłady przemysłowe i handlowe bez wykupienia przepisane patentu w wartości unormowanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, stają się winnym defraudacji podatkowej i ulegnie karze pieniężnej w wysokości 10—20-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej opłaty patentowej.

Jeśli jednak zachodzi wypadek jedynie spóźnienia z opłatą patentu akcyzowego, nie zaś wypadek potajemnego prowadzenia przedsiębiorstwa bez patentu, lub też zachodzi inne jakiegokolwiek przekroczenie przepisów o opłatach patentowych z wyjątkiem defraudacji—ulegnie winny karze porządkowej w wysokości nieprzekraczającej odnośnej opłaty patentowej.

Do czasu wykupienia patentu przedsiębiorstwo ulega zamknięciu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1001.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 listopada 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dn. 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, trockiego, święciańskiego i brąslawskiego rozciąga się moc obowiązująca ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz. U. R. P. № 31 poz. 178).

§ 2. Wszelkie przepisy prawne, obowiązujące dotychczas na wyżej wymienionym obszarze, sprzeczne z ustawą wymienioną w § 1 niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

1002.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ustalenia mnożnej miarodajnej dla określenia dopłaty na miesiąc grudzień 1923 r. do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

Na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Ze względu na wzrost kosztów utrzymania w drugiej połowie listopada 1923 r. zarządza się dopłatą do poborów na miesiąc grudzień 1923 r., obliczonych na podstawie mnożnej, ustalonej w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 973), według mnożnej, wynoszącej sumę 34.765 marek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

1003.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 31 października 1923 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu, zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

Poz. tar. celnej

Nazwa towaru:

34 p. 1 i 2 Mięso końskie świeże, solone i mrożone oraz gotowane, suszone, wędzone i marynowane.

§ 2. Opłata wywozowa od mięsa końskiego będzie pobierana w wysokości 50% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. № 54, poz. 381), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 970), z dnia 7 czerwca 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu bitego i żywego (Dz. U. R. P. № 61, poz. 457), z dnia 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrąb jęczmiennych (Dz. U. R. P. № 100, poz. 787) oraz z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. № 102, poz. 800) po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy „mięsa końskiego”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do transakcji wywozowych, zawartych po 31 sierpnia 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1004.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 30 listopada 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

Na mocy postanowień art. 32 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 936) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się § 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 15 października 1923 r., wy-

danego w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. U. R. P. № 105 poz. 824) w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.

§ 2. Zmienia się treść § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 marca 1923 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. U. R. P. № 38 poz. 264) i nadaje mu się następujące brzmienie:

„§ 6 ust. 2. Aż do czasu ustawowego określenia sposobu poborów należności państwowych w złotych, opłaty od statków, tratw i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych będą pobierane aż do odwołania w markach polskich według stawek, podanych w § 1 i 3 tego rozporządzenia (z dn. 28 marca 1923 r.—Dz. U. R. P. № 38 poz. 264), przyczem ma być przyjmowana wartość 1 złp. równa 1 frankowi złotemu, przeliczonemu na marki polskie według każdorazowego kursu, jaki podaje zarząd pocztowy podległym urzędem pocztowym celem obliczenia należności pocztowych w obrocie z zagranicą; miarodajnym jest kurs franka złotego obowiązujący w dniu poprzedzającym uiszczenie opłaty”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1005.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 listopada 1923 r.

w sprawie niektórych formularzy związanych z postępowaniem celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienione w paragrafach 15, 27 i 35 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 11, poz. 64) wzory formularzy № 1—A; № 1—B/C; № 2—A—B—C; № 6—A wzgl. B lub C uchyla się, a zamiast nich wprowadza się dołączone przy niniejszem wzory formularzy: do § 15 rozp. o postęp. celn.—wzory № 1—A i № 1—B/C, do § 27 rozp. o postęp. celn.—wzory: № 2—A—B—C, do § 35 rozp. o postęp. celn.—wzór: № 6—A wzgl. B lub C.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*